

Μονάχα μια χαραμάδα ουρανού διαφαίνεται ανάμεσα από τους κάθετους βράχους

Κρυμμένα μυστικά

Τα φαράγγια της Κρήτης έκρυβαν για τα καλά το μυστικό της γένεσής τους μέσα στα βάθη των γκρεμών τους.

Όσο όμορφη είναι η φύση που αναπτύσσεται γύρω τους τόσο πιο ωραία είναι και η διαδικασία της γεωλογικής τους προέλευσης.

Έτσι λοιπόν στις πρόσφατες γεωλογικές εποχές, δηλαδή τα τελευταία 1.000.000 χρόνια, η Κρήτη είχε τελείως διαφορετική μορφή απ' ό,τι σήμερα, τόσο ως προς τον οριζόντιο όσο και ως προς τον κατακόρυφο διαμελισμό της.

Επειδή όλος ο χώρος βρισκόταν στο μέτωπο προώθησης-επίπλευσης της ευρωπαϊκής πλάκας πάνω στην αφρικανική, μέσα από τεράστιες γεωλογικές δυνάμεις ανυψωνόταν και ρήγματα έτεμναν κυρίως με διευθύνσεις Α-Δ τα πετρώματα.

Τα ποτάμια που έρρεαν προς τα νότια παράλια, μην μπορώντας να βρουν διέξοδο από αυτή την ανύψωση, διάβρωναν κατά βάθος τα πετρώματα στα μέτωπα των ρηγμάτων, δημιουργώντας σιγά σιγά τις οξείες μορφές των φαραγγιών. Όσο πιο μεγάλη ήταν η άνοδος της χέρσου τόσο πιο έντονη ήταν η κατακόρυφη διάβρωση για να βρει διέξοδο το

νερό των ποταμών προς τη θάλασσα.

Η θάλασσα, όπως φαίνεται, δεν τελείωνε στη σημερινή στάθμη αλλά πιο κάτω, δεδομένου ότι το φαράγγι της Σαμαριάς συνεχίζεται για τουλάχιστον 5 χιλιόμετρα ακόμη προς τα νότια, στον πυθμένα του Λιβυκού πελάγους, που ήταν τουλάχιστον σε μια αντίστοιχη απόσταση από τη στεριά, χέρσος και όχι θάλασσα.

Ευθύμιος Λέκκας,
καθηγητής Γεωλογίας
Πανεπιστημίου Αθηνών

Εξοδος στο Λιβυκό πέλαγος

N. ΧΑΝΙΩΝ

Συνοδοιπόροι, αχθοφόροι και στην ανάγκη, ασθενοφόρα

ΝΕΩ ΤΡΟΪΠΙΟ

ΤΕΥΧΟΣ 291 ΣΑΒΒΑΤΟ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ "Ε"

ΧΑΔΡΑΜΑΟΥΤ
Η Βιβλική κοιλάδα

Μεξικό-Ποποκατεπέτλη

Το βουνό που βρυχάται